

« О чу ли мене, куме и дѣвере!
 « Зазоръ ми е у васъ погледаши,
 « А камо ли съ вама говориши!
 « Земанъ доде валя говориши:
 « Кадъ самъ была лудачка кодъ майке,
 « Просио ме *Плетикоса Павле*,
 « Седамъ пуша у седамъ година,
 « Онъ просио, не даде ме майка.
 « Съ мене Павле ходе у айдуке,
 « И садъ нега у айдуке кажу
 « У нѣкакой *Кунари* планини,
 « Съ име, кажу, придесетъ айдука.
 « Бояши се *Плетикосе Павла*:

Ал' говори куме и дѣвере:

« Не буда ли, наша мила снахо!
 « Ако има *Плешикоса Павле*,
 « Ако има придесетъ айдука,
 « У насъ има шеспдесетъ свапова,
 « Не сме Павле на насъ удариши.

Текъ шпо они у рѣчи были,
 Али пуче придесетъ пушака,
 На ма пуче изъ горе зелене,
 Мершвы паде придесетъ свапова.
 Опешъ пуче придесетъ пишполя,
 Опешъ паде придесетъ свапова,
 Сама оспа на коню дѣвойка,
 А допаде *Плешикосе Павле*,
 Те ухваши коня подъ дѣвойкомъ,
 Опведе га вѣрху на планину,
 Па онъ сѣде пиши руйно вино,